

In modo d'una marcia

(SZTYEPAN PEHOTNIJ VERSE, MELYET ROBERT SCHUMANN ESZ-DÚR ZONGORAŐTÖSE 2. TÉTELÉNEK RITMUSÁRA ÍRT 1982 NOVEMBERÉBEN)

A vonat kifutott s vele Mása.

A Vörös Nyíl, a moszkvai gyors

Hazavitte — hisz ott a lakása.

Ez a sors — motyogom —, ez a sors!

Be is ugrom a boltba; ha vodka

Van a polcon, a szatyrot elő!

Mit üvölt ez a kasszai szotyka?

Sose tudta ez itt, mi a nő.

Hazaballagok, és fel a Schumann!

Ez a kvintett olyan csudaszép,

Hogy a könny a pohárba lecsurran:

Be gyalázatos-édes a lét!

Mibe fogjak a vodka után még?

Mit is ír ma a Pravda, a Trud?

A világban unalmas a játék:

Csak üres fecsegés, csupa rút

Pofa áll komoran a tribűnön,

Mig alattuk özönlik a tank

S a rakéta — bevallom e bűnöm:

Örömet sosem érzek alatt.

Ha fölöttem a drága, csak akkor

Legyek én az alatta-való!

De elúrhodik itten az aggkor:

Aki nem szenilis ma, csaló.

A vonat kifutott s vele Mása.

A Vörös Nyíl a kék síneken

Röpiti — hiszen ott a lakása:

Nem a Múlt, se Jövő — a Jelen.